

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JĒKABPILS TERITORIALĀS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECIBU RAZOŠANAS PĀRVALDES ZONĀ

70 (2765)
22. gads

Ceturtdien,
1962. gada 25. oktobrī

Maksā
2 kap.

Brālīgs sveiciens varonīgajai Kubas tautai, kas sākusi celt sociālismu un pašreizējā aizstāv savas dzimtenes brīvību un neatkarību pret amerikāņu imperiālistu agresīvajiem tīkojumiem!

Lai attīstās un nostiprinās padomju un kubiešu tautu draudzība un sadarbība!

(No PSKP CK Aicinājumiem Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 45. gadadienā)

Padomju valdības PAZIŅOJUMS

22. oktobra vakarā ASV prezidents Kenedijs paziņoja, ka viņš devis ASV jūras kara flotei pavēli apturēt visus kuģus, kas brauc uz Kubu, pārmeklēt tos un nelaist cauri kuģus ar ieročiem, kam, pēc amerikāņu varas orgānu ieskata, ir uzbrukuma ieroču raksturs. Dota arī pavēle nepārtraukti un rūpīgi novērot Kubu. Tādējādi ASV valdība faktiski nodibina Kubas Republikas jūras blokādi. Tai pašā laikā amerikāņu bāzē Guantanamo, kas atrodas Kubas teritorijā, sāka izcelt jaunus amerikāņu karaspēka kontingentus, bet ASV bruņotajiem spēkiem uzdots būt kaujas gatavībā.

Sos agresīvos pasākumus, kam nav precedenta, prezidents mēģina attaisnot ar spriedelējumiem, ka Kuba radot draudus Savienoto Valstu nacionālajai drošībai.

Padomju valdība vairākkārt vērsusi visu zemju valdību un pasaules sabiedriskās domas uzmanību uz to, cik lielas briesmas mieram rada politika, ko ASV piekopj pret Kubas Republiku. ASV prezidenta paziņojums liecina, ka amerikāņu imperiālistiskās aprindas nekautrējas nekādu līdzekļu savos mēģinājumos nožņaut suverēnu valsti, Apvienoto Nāciju Organizācijas locekli. Lai to izdarītu, tās ir gatavas ieraut pasauli kara katastrofas bezdibēnī. Visu zemju tautām skaidri jāapzinās, ka, uzsākdamas šādu avantūru, Amerikas Savienotās Valstis sper soli kodoltermiska pasaules kara izraisīšanas virzienā. Nekaunīgi mīdīdamas kājām valstu starptautiskās rīcības normas un Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu principus, ASV uzurpējušas — un to arī atklāti deklarējušas — tiesības uzbrukt citu valstu kuģiem atklātā jūrā, tas ir, nodarboties ar piratēriju.

ASV imperiālistiskās aprindas mēģina diktēt Kuba, kāda politika tai jāpiekopj, kāda kārtība tai jānodibina savās mājās, kādus ieročus tā drīkst turēt savai aizsardzībai. Bet kas Savienotajām Valstīm devis tiesības uzņemties citu zemju un tautu likteņu lēmējas lomu? Kāpēc kubiešiem savas valsts iekšējās lietas jālemj nevis pēc pašu ieskatiem, bet gan tā, kā gribētos Savienotajām Valstīm? Kuba pieder kubiešu tautai, un tikai pati tauta var būt sava likteņa lēmēja.

Saskaņā ar ANO Statūtiem visām zemēm, lielām un mazām, ir tiesības veidot savu dzīvi pēc sava prāta, veikt tādas pasākumus savas drošības garantēšanai, kādus tās atzīst par nepieciešamiem, dot pretsparu agresīvajiem spēkiem, kas mēģina laupīt tām brīvību un neatkarību. Nerēķināties ar to nozīmē iedragāt pašus ANO pastāvēšanas pamatus, ieviest starptautiskajā praksē džungļu likumus, izraisīt bezgalīgus konfliktus un karus.

Sajā satraucošajā brīdī padomju valdība uzskata par savu pienākumu griezties ar nopietnu brīdinājumu pie ASV valdības, brīdināt to, ka, realizēdama prezidenta Kenedija pasludinātos pasākumus, tā uzņemas smagu atbildību par pasaules likteni, neprātīgi rotaļājas ar uguni.

ASV vadītājiem beidzot ir jāsaprot, ka tagad ir pavisam citi laiki. Tikai neprāši tagad var palūties uz politiku no spēka pozīcijas un gaidīt, ka šī politika tiem nesīs kaut kādus panākumus, dos iespēju uzspiest citām valstīm savu kārtību. Ja ASV agrāk varēja se-

vi uzskatīt par militāri visstiprāko lielvalsti, tad tagad šādam uzskatam nav nekāda pamata. Pasaulē ir otrs, ne mazāk varens spēks, kas cīnās par to, lai tautas veidotu savu dzīvi tā, kā viņas pašas to grib. Tagad vairāk nekā jebkad agrāk valstsvīriem jāparāda aukstasinība un veselais saprāts un nav jāpieļauj ieroču žvādzināšana.

Padomju valdība vēlreiz apstiprina, ka visi ieroči, kas ir Padomju Savienībai, kalpo un kalpos aizsardzībai pret agresoriem. Pašreizējos starptautiskajos apstākļos varenu ieroču, tai skaitā raķešu un kodolieroču, atrašanās Padomju Savienības rīcībā, pēc visu pasaules tautu atzinuma, ir izšķirošais līdzeklis, kas attur imperiālistu agresīvos spēkus no iznīcinoša pasaules kara izraisīšanas. Šo misiju Padomju Savienība arī turpmāk pildīs jo nelokāmi un konsekventi.

ASV prezidents savā runā paziņoja: ja kaut viena kodolbumba nokritīsot ASV teritorijā, tad Savienotās Valstis došot prettriecienu. Šāds paziņojums ir liekulīgs, jo Padomju Savienība jau daudzkārt paziņojusi, ka neviena padomju kodolbumba nenokritīs ne Savienotajās Valstīs, ne kādā citā zemē, ja netiks izdarīta agresija. Kodolieroči, ko radījusi padomju tauta, atrodas tautas rokās un nekad netiks izmantoti agresijas nolūkos.

Taču, ja agresori izraisīs karu, Padomju Savienība dos visspēcīgāko prettriecienu.

Padomju Savienība vienmēr ir bijusi uzticīga ANO Statūtu principiem, konsekventi piekopusi un piekopj politiku, kas ir par miera saglabāšanu un nostiprināšanu. Visai pasaulei zināms, cik milzīgas pūles veltī Padomju Savienība, lai novērstu starptautisko saspīlējumu, likvidētu valstu konfliktu un strīdu perēkļus, realizētu dažādas sabiedriskās iekārtas valstu mierīgas līdzāspastāvēšanas principus. Tieši Padomju Savienība izvirzījusi un pamatojusi vispārējās un pilnīgas atbrūpošanas programmu, kuras realizēšana pašķirtu reālas iespējas radīt pasauli bez kariem, bez ieročiem. Šie priekšlikumi rod arvien lielāku atbalstu pasaulē, iekarojuši cilvēku prātus, kļuvuši par mūsu laika prasību. Ja atbrūpošanās līdz šim nav izkustējusies no vietas, tad tur ir vainīgas Amerikas Savienotās Valstis un to sabiedrotie NATO blokā. Tās baidās atbrūpoties, negrib šķirties no lielās rungas, ar kuras palīdzību tās mēģina diktēt savu gribu citām zemēm.

ASV valdība apsūdz Kubu, ka tā radot draudus Savienoto Valstu drošībai. Bet kas gan nozīmē, ka Kuba var radīt draudus Savienotajām Valstīm? Ja runā par abu zemju apmēriem un resursiem, par to bruņojumu, tad nevienam saprātīgam valstsvīram pat prātā nenāks, ka Kuba varētu apdraudēt Amerikas Savienotās Valstis vai kādu citu zemi. Teikt, ka mazā Kuba var apdraudēt Amerikas Savienoto Valstu drošību, ir vismaz liekulīgi.

Kubieši grib garantēt savas mājas drošību, garantēt savu neatkarību pret draudiem, kuru avots ir Amerikas Savienotās Valstis. Kubas valdība apelē pie saprāta un sirdsapziņas, aicina ASV atteikties no saviem jaunajiem nodomiem pret Kubas neatkarību, nodibināt normālas attiecības ar Kubas valsti. Vai gan neskan pārlicinoši tas, ka Kubas valdība oficiāli ap-

liecinājusi savus centienus visus strīdīgos jautājumus noregulēt sarunās ar ASV valdību.

Pavisam nesen, runādams ANO Ģenerālās Asamblejas sesijā, Kubas Republikas prezidents O. Dortikoss no jauna paziņoja, ka Kuba «vienmēr izteikusi gatavību vest sarunas pa parastajiem diplomātiskajiem kanāliem vai jebkurā citā veidā, lai apspriestu domstarpības, kas pastāv starp Savienotajām Valstīm un Kubu». Tagad ASV prezidents saka, ka ar šiem Kubas valdības paziņojumiem nepietiekot. Taču tādā kārtā var attaisnot jebkuru agresīvu akciju, jebkuru avantūru.

Kas attiecas uz Padomju Savienības palīdzību Kuba, tad šis palīdzības vienīgais mērķis ir sekmēt Kubas aizsardzības spējas. Kā šā gada 3. septembrī tika norādīts Padomju Savienības un Kubas kopējā komunistiskā par Kubas delegācijai — E. Gevaras un E. Aragona — uzturēšanos Padomju Savienībā, padomju valdība ir nākusi pretim Kubas valdības lūgumam, sniegt Kuba palīdzību bruņojuma veidā. Komunikēti, ka šis bruņojums un kara tehnika paredzēti vienīgi aizsardzības mērķiem. Abu zemju valdības stingri paliek šais pozīcijās arī tagad.

Padomju palīdzība Kubas aizsardzības nostiprināšanā nepieciešama tāpēc, ka Kubas Republika jau kopš pirmajām savas pastāvēšanas dienām ir nemitīgi pakļauta Savienoto Valstu draudiem un provokācijām. ASV nekautrējas nekādu līdzekļu, pat organizē bruņotu intervenci Kubā, kā tas bija 1961. gada aprīlī, lai tikai atņemtu kubiešu tautai tās izcīnīto brīvību un neatkarību, atkal pakļautu to amerikāņu monopolu kundzībai, padarītu Kubu par ASV marioneti.

ASV prasa, lai no Kubas teritorijas tiktu aizvākta kara tehnika, kas nepieciešama tās pašā aizsardzībai, bet šādi prasībai, protams, nevar piekrist neviena valsts, kam ir dārga sava neatkarība.

Padomju Savienība izsakās par to, lai viss ārzemju karaspēks tiktu izvests no svešām teritorijām un atsaukts savās nacionālajās robežās. Ja ASV tiešām rūpējas par draudzīgu attiecību nostiprināšanu starp valstīm un cenšas nodrošināt stingru mieru visā pasaulē, kā to teica prezidents Kenedijs savā 22. oktobra runā, tad tām vajadzētu pieņemt Padomju Savienības priekšlikumu un izvest savu karaspēku un kara tehniku, likvidēt kara bāzes, kas atrodas svešās teritorijās dažādās pasaules daļās.

Taču ASV, kas savus bruņotos spēkus un bruņojumu izsvaidījušas pa visu pasauli, stūrgalvīgi atsakās pieņemt šo priekšlikumu. ASV tos izmanto, lai iejauktos citu valstu iekšējās lietās un piepildītu savus agresīvos nodomus. Tieši amerikāņu imperiālists uzņemties pildīt starptautiska žandarma lomu. ASV pārstāvji pastāvīgi dižojas, ka amerikāņu lidmašīnas jebkurā laikā varot uzbrukt Padomju Savienībai, nomet amerikāņu bumbas uz mierīgām pilsētām un ciemiem un dot smagus triecienus. Nepaiet ne diena, kad ASV valstsvīri un militārie darbinieki, kā arī laikraksti nedraudētu, ka amerikāņu zemūdenes, kas ar raķešu «Polaris» kravu braukā pa daudzām jūrām un okeāniem, var dot atomtriecienu Padomju Savienībai un citām

(Turpinājums 2. lpp.)

Padomju valdības PAZIŅOJUMS

(Turpinājums no 1. lpp.)

miermīlīgajām valstīm. Sakarā ar šiem faktiem sevišķi liekulīgi skan prezidenta Kenedija vārdi, ka ASV valdība savās pretenciozajās prasībās atņemt Kubai aizsardzības līdzekļus rīkojoties miera interesēs.

Miermīlīgās valstis nevar neprotēt sakarā ar ASV prezidenta izsludinātajiem pirātiskajiem aktiem attiecībā uz kuģiem, kas dodas uz Kubas krastiem, nevar neprotēt pret suverēnu valstu kuģu kontrolēšanu atklātā jūrā. Kā zināms, ASV valstsvīri labprāt runā par savu uzticību starptautisko tiesību principiem, plāpā par stingras likumības nepieciešamību pasaulē. Taču faktiski viņi, redzams, uzskata, ka likumi rakstīti nevis Savienotajām Valstīm, bet gan citām zemēm. Tas, ka ASV faktiski bloķē Kubas krastus, ir provokatorisks solis, nedzirdēta starptautisko tiesību pārkāpšana, izaicinājums visām miermīlīgajām tautām.

Nevar neredzēt arī, lūk, ko: ja šodien ASV mē-

ģina aizliegt citām zemēm tirdzniecību ar Kubu un šo zemju kuģu izmantošanu preču un kravu pārvadāšanai uz Kubu, tad rīt ASV valdošās aprindas var pieprasīt tādus pašus pasākumus pret jebkuru citu valsti, ja tās politika vai sociālā iekārta nepatīk ASV valdošajām aprindām.

ASV valdība piesavinās tiesības prasīt, lai valstis tai sniegtu pārskatu par savas aizsardzības organizāciju, ziņotu, ko tās ved savos kuģos atklātā jūrā.

Padomju valdība kategoriski noraida šādas pretenzijas. Amerikāņu imperiālisma nekaunīgā rīcība var radīt katastrofiskas sekas visai cilvēcei, sekas, ko nevēlas neviena tauta, arī ASV tauta ne.

Ievērojot, cik ļoti nopietns ir ASV valdības radītais stāvoklis ap Kubu, padomju valdība devusi savam pārstāvim Apvienoto Nāciju Organizācijā norādījumu izvirzīt jautājumu par tūlītēju Drošības padomes saukšanu, lai izskatītu jautājumu: «Par ANO Statū-

tu pārkāpšanu un miera apdraudēšanu no Amerikas Savienoto Valstu puses.»

Padomju Savienība aicina visas valdības un tautas pacelt savu balsi un protestēt pret Amerikas Savienoto Valstu agresīvo rīcību attiecībā uz Kubu un citām valstīm, kategoriski nosodīt šo rīcību un aizšķērsot ASV valdībai ceļu uz kodoltermiskā kara izraisīšanu.

Padomju valdība darīs visu, kas ir tās spēkos, lai izjauktu ASV imperiālistisko aprindu agresīvos nodomus, nosargātu un nostiprinātu mieru uz zemes.

Padomju valdība izsaka stingru pārliecību, ka padomju tauta veltīs vēl lielākas pūles savā darbā Padomju Dzimtenes ekonomiskās varenības un aizsardzības spēju nostiprināšanas labā. Padomju valdība veic visus nepieciešamos pasākumus, lai mūsu zeme netiktu pārsteigta nesagatavota un spētu dot pienācīgu atbildi agresoram.

Padomju Sociālistisko Republiku Savienības Ministru Padomē

Sakarā ar ASV valdības provokatoriskajiem pasākumiem un amerikāņu bruņoto spēku agresīvajiem nodomiem 1962. gada 23. oktobrī Kremli Padomju valdība noklausījās PSRS aizsardzības ministra Padomju Savienības maršala biedra R. MALINOVSKA pārskatu par veiktajiem pasākumiem kaujas gatavības pasākumiem Bruņotajos Spēkos un deva aizsardzības ministram nepieciešamos norādījumus, tai skaitā līdz īpašam rīkojumam:

1. Atlikt vecāko gada gājumu atvaļināšanu no Padomju Armijas stratēģiskā uzdevuma raķešu karaspēkā, mūsu zemes pretgaisa aizsardzības karaspēkā un zemūdens flotē.
2. Atcelt atvaļinājumus visam personālsastāvam.
3. Cēl visu ieroču šķiru karaspēka kaujas gatavību un modrību.

Varšavas līguma zemju Apvienoto bruņoto spēku štābā

Kā kļuvis zināms, sakarā ar ASV valdības provokatoriskajiem pasākumiem un amerikāņu militāristu agresīvajiem nodomiem Varšavas līguma zemju Apvienoto bruņoto spēku virspavēlnieks Padomju Savienības maršals A. GREČKO 1962. gada 23. oktobrī sasaucis virsniekus — Varšavas līguma valstu armiju pārstāvjus un devis norādījumus veikt vairākus pasākumus, lai celtu Apvienoto bruņoto spēku sastāvā ietilpstošo karaspēku un flotes kaujas gatavību.

Fidela Kastro pavēle

Havana, 23. oktobrī (TASS). Kubas laikraksti publicējuši šādu ziņojumu:

«Vakar vakarā premjerministrs, bruņoto spēku virspavēlnieks, deva pavēli par karastāvokļa izsludināšanu, kas tiek dota visiem revolucionārajiem bruņotajiem spēkiem tikai kritiskas situācijas gadījumā. Šis pasākums tika veikts, kad no Savienotajām Valstīm bija saņemti ziņojumi par ziemeļamerikāņu bruņoto spēku mobilizēšanu pret mūsu zemi.

Visisākotnā laikā mūsu karaspēka daļas bija kaujas gatavībā. Simtiem tūkstošu cilvēku tika mobilizēti dažās stundās. Vienotās sociālistiskās revolūcijas partijas un visu masu organizāciju biedri gatavojas virsīkīgi un drosmīgi izpildīt savu patriotisko pienākumu. Mūsu zeme ir karastāvoklī, tā ir gatava atvairīt jebkuru uzbrukumu. Dzimtene vai nāve! Mēs uzvarēsim!»

Rokas nost no Kubas!

Brālīgas saites Jēkabpils cukurfabrikas kolektīvu vieno ar tālās Kubas varonīgo tautu. Uzņēmums pārstrādā tālo draugu atstāto jēlcukuru. Ar milzīgu sašutumu strādnieki, kalpotāji un inženier-tehniskie darbinieki uzņēma vēsti par ASV imperiālistu negēlīgo agresiju pret Brīvības salu. Vakar pēcpusdienā uzņēmuma laudis pulcējās protesta mitiņā, lai pievienotu savu balsi sašutuma vilnim, kas

pārsalcis visu pasauli. Partijas RK sekretārs b. Podskočijs iepazīstināja sapulcējušos ar Padomju valdības paziņojumu.

— Velti tiko ASV imperiālisti nožņaupt revolucionāro Kubu. Visas pasaules mieru mīlošie spēki, varenā sociālisma nometne tai sniegs palīdzīgu roku, — teica mehāniskās darbnīcas virpotājs Ričards Rautiņš. Mitiņā runāja vēl daudzi citi.

P. PLUSS

Plašāk izvērsīsim sociālistisko sacensību par rudens aršanas uzdevuma izpildi!

BIEDRI TRAKTORISTI!

Lauksaimniecības gads tuvojas noslēgumam. Aizvadītajos mēnešos ne mazs bijis jūsu veikums tīrumu apstrādāšanā. Tas arī saprotams, jo, pateicoties Komunistiskās partijas un Padomju valdības lielajai gādībai, lielāko tiesu lauku sastrādāšanas darbus tagad veicam mehāniski, bez cilvēku roku piepūles. Ar pilnām tiesībām lauku cilvēki arī uzskata, ka jūs, biedri traktoristi, pārejē mehanizatori, kam uzticētas komplicētas mašīnas, esat mūsu lielās lauku darba armijas priekšpulkis, istenojot Komunistiskās partijas dižos plānus lauksaimniecības turpmākās attīstības jomā.

Mūsu kolhozos un padomju saimniecībās, Lauku tehnikas apvienības rajona nodaļā lielākais vairums traktoristu ar savu ikdienas stāju, darba prasmi, neatlaidību grūtību pārvarēšanā rāda, ka viņiem ir dārgas zemkopja goda jūtas. Ja gribētu viņus visus nosaukt vārdā, uzskaitē iznāktu pārāk gara. Pati dārgākā īpašība šiem biedriem — augstā apziņa, ar kuras palīdzību var ieņemt jebkuru cietoksni. Nelabvēlīgie laika apstākļi bija īsta spēka un prasmes pārbaude mūsu mehanizatoriem. Daudzi, kā zināms, godam veikuši savus uzdevumus.

Rajona traktoristi, kvēli atsaucoties Bauskas teritoriālās ražošanas pārvaldes zonas mehanizatoru aicinājumam, uzņēmās jaunas saistības — ātrāk nobeigt ražas novākšanu katrā saimniecībā, pilnīgi izpildīt tik ļoti svarīgo uzdevumu — rudens aršanas plānu. PSKP Centrālā Komiteja un PSRS Ministru Padome savā lēmumā «Par salmu novākšanu no tīrumiem un savlaicīgu rudens aršanu» uzsver, ka «lauksaimniecības darbiniekiem jāapzinās, ka lielākajā daļā Padomju Savienības rajonu bez rudens aršanas nav iespējams iegūt augstas vasarāju ražas». Rudens aršanas priekšrocības ir ļoti lielas. Pirmkārt, ar tās palīdzību mēs ievērojami saīsinām pavasara darbu ciklu. Tādā gadījumā var ātrāk apstēt laukus. Bet ātrāk apstēt laukus — nozīmē nodrošināt ikvienas kultūras ražības pieaugumu. Tikai novēlotas sējas dēļ vairākās saimniecībās šogad neienācās vasarāji un zudumā gāja prāvi daudzumi graudu. Rudenī arta zeme pavasarī vairs nav jāar, tā tikai sastrādājama. Tas vien ir ļoti liels ieguvums.

Otrkārt, ziemas sala irdinošai darbībai pakļautie rudeni apatie tīrumi pavasarī viegli kultivējami, kultūraugi arī labāk iesakņojas.

Rudens aršana ir viens no iedarbīgākajiem līdzekļiem cīņā pret nezālēm, kas paņem krietnu tiesu ražas. Rudenī nearto augšņu rugainēs kaitēkļiem radītī labvēlīgi vairošanās apstākļi.

Ir nozīme te uzsvērt, ka, arot rudeni, tieši veicinām augsnes baktēriju darbību un augu barības vielu šķīšanu tajā. Bioloģisko procesu rezultātā tur uzkrājas slāpekļskābes sāļi, nitrāti. Kaut gan tie lietūs laikā izskalojas, tomēr veģetācijas perioda sākumā rudeni apartā zemē to paliek daudz vairāk nekā pavasarī artajā augsne.

Lai sekmētu traktoristu sociālistiskās sacensības izvēršanu par godu Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 45. gadadienai, Jēkabpils kolhozu un padomju saimniecību teritoriālā ražošanas pārvalde laikā no 25. oktobra līdz 15. novembrim izsludina konkursu, kura rezultātā noteiks labākos traktoristus, kas šinī laikā būs visvairāk uzaruši. Labākos traktoristus premēs. Paredzētas šādas prēmijas:

DIVAS PIRMĀS PRĒMIJAS — KATRĀ PRĒMIJĀ PA ZELTA ROKAS PULKSTENIM;

DIVAS OTRĀS PRĒMIJAS — DIVI FOTO-APARĀTI «ZORKIJ»;

TRIS TRESĀS PRĒMIJAS — TRIS ROKAS PULKSTENI «POBEDA»;

TRIS CETURTĀS PRĒMIJAS — TRIS TŪRISTU TIPĀ RADIOUZTVĒRĒJI «SIGULDA».

Pirmo un otro vietu ieguvēji saņems vimpeli «Labākais rajona traktorists».

Sociālistiskās sacensības rezultātu izskatīšanai un prēmiju piešķiršanai izraudzīta speciāla komisija ar ražošanas pārvaldes priekšnieku b. E. Unguru priekšgalā.

Aicinām kolhozus noteikt materiāla un morāla rakstura darba ražīguma kāpināšanas stimulešanas līdzekļus savu saimniecību traktoristiem. Tos ieteicams piešķirt par labāko rezultātu rudens aršanā.

Godalgas un prēmijas izsniegs 17. novembrī rajona mehanizatoru sanāksmē, kas notiks Jēkabpils rajona kultūras namā.

Esam pārliecināti, ka rajona traktoristi ieķlausies šajā sacensībā un par godu Oktobra gadskārtai izcīnīs jaunus panākumus rudens aršanā.

Biedri mehanizatori! Cīnieties par godalgotām vietām!

Jēkabpils kolhozu un padomju saimniecību teritoriālā ražošanas pārvalde

Rudens aršanas plāna izpilde— katra mehanizatora goda lieta

MUMS ATBILD

Kolhozu revīzijas komisiju priekšsēdētājus instruēs

«Padomju Daugavas» 29. septembra numura ievadrakstā «Kolhoza revīzijas komisija» aplūkoti būtiski trūkumi, kādi sastopami lauksaimniecības artelu revīzijas komisiju organizatoriskajā darbā. Minētais raksts apspriests ar pārvaldes inspektoriem-revidentiem. Viņiem uzdots sniegt konkrētu palīdzību kolhozu revīzijas komisijām. Šajā ceturksnī pārvalde rīkos speciālu semināru, kurā instruēs revīzijas komisiju priekšsēdētājus.

Pārvaldes inspektoriem-revidentiem uzdots revīzijas darba jautājumus kolhozos plaši apgaismot presē.

E. BIMSTEINS,

kolhozu un padomju saimniecību teritoriālās ražošanas pārvaldes priekšnieka vietnieks

Nolaidīgais brigadieris atbrīvots no ieņemamā darba

Feļetonā «Kompromiss, kas nav kompromiss», ko «Padomju Daugava» publicēja 22. septembra numurā, bija runa par brigadiera A. Eiduka nemākulīgo darba organizāciju, sistematisko žūpošanu. Rakstā minētie fakti atbilst patiesībai. Par brigādes neapmierinošu vadību, sistematisku alkoholsko dzērienu lietošanu darba laikā A. Eiduks atbrīvots no brigadiera pienākumiem. Viņa vietā par brigadieru iecelts komunistu agronomu I. Berjoza.

F. DIMIŅŠ,

Atašienes padomju saimniecības direktora v. i.

Atskaides iesūtīs laikā

Rakstā «Operatīvās atskaides iesniegt laikā un pareizi» CSP rajona inspektore b. Reinolde pamatoti kritizēja mūsu kolhozu par pieļautām paviršībām. Kolhoza valde patlaban nodrošina valsts atskaides dokumentu iesūtīšanu statistikas orgāniem noteiktos datumos. Visas atskaides sastādītas uz atbilstošu dokumentu pamata, kas atrodas kolhoza grāmatvedībā.

J. JEĻISEJEVS,

kolhoza «Cīņa» priekšsēdētājs

ar priekšlobītāju, kā arī, lai būtu labi nostrādātas lauku malas un gali. Agronomiem stingri jānosoda tāda rīcība, kāda pieļauta Druvu padomju saimniecībā, kur traktori strādā ar otrādi apvērstiem priekšlobītāju korpusiem. Šādos gadījumos agronomiem un laukopības brigāžu brigadieriem jābūt modriem un nevižīgi uzstāties lauki izbrāķējami, ieturot no vainīgā traktorista degvielas un traktoru amortizācijas izmaksas.

Ļoti ieteicams uz platībām, kur nākošajā gadā paredzēts audzēt cukurbietes, kukurūzu un citus rušīnāmaugus, izsēt kālija un fosfora mēslius, izkliegt kūstmēslius un visu reizi ieart.

Pašlaik rudens aršanā svarīga katra stunda. Par godu Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 45. gadadienai jo plaši jāizvērs mehanizatoru sociālistiskā sacensība par augstiem darba rādītājiem un teicami veiktu uzdevumu.

Biedri mehanizatori! Turēsim augstu godpilno tehnikas saimnieku rosaukumu, panāksim rudens aršanas uzdevuma simtprocentīgu izpildi!

J. KORNEVS,

kolhozu un padomju saimniecību teritoriālās ražošanas pārvaldes galvenais agronomis

niecībā ar direktora pavēli noteikta šāda apmaksas sistēma:

ja traktorists ar DT-54 markas traktoru līdz 5. novembrim uzars 75 hektārus, viņš saņems 30 rubļu lielu prēmiju; ja uzars 60 hektāru — saņems 20 rubļu, bet, ja uzars 50 hektāru, tad prēmijas lielums ir 10 rubļu.

Tomēr, runājot par darba apjomu, nevienam brīdī nedrīkst aizmirst arī tā kvalitāti. Jo stingri jāievēro visi agrotehnikas noteikumi. Šogad augsne ir mitrāka nekā citus gadus, tāpēc piecu korpusu arklam noņemams viens korpus un obligāti paplašināmi priekšējie balstīteņi. Izstrādes normas samazināmas par 20—30 procentiem, attiecīgi palielinot degvielu normu. Saimniecības agronomam kopā ar laukopības brigadieru noteikti jāiepazīstina mehanizatori ar laukiem, lai viņi paši varētu izšķirties, kurš no tiem arams pirmā. Ieteicams organizēt darbus tā, lai vienkopus strādātu divi kāpurķēžu traktori un vajadzības gadījumā tie palīdzētu viens otram novērst kļūmes un tādējādi izvairīties no iespējamās dikstāves.

Neskatoties uz grūtībām, kādas sagādājis mitrais rudens, traktoristiem jāpanāk, lai arums būtu labā kvalitātē. Jāraugās, lai lauku uzartu vismaz aramkārtas dziļumā

dzu saimniecību vadītāji vēl joprojām aizbildinās ar augsnes pārlieku mitrumu, kaut gan tādu vietu, kur tas tiešām varētu traucēt darbu, pašlaik ir pavisam maz. Tajā pašā laikā šādi objektīvu iemeslu meklētāji it kā aizmirst, ka pašu saimniecībās nav saremontēti traktori, tiem trūkst rezerves daļu.

KĀ TAD ORGANIZĒ ARŠANU UN APMĀKSĀ MECHANIZATORU DARBU PIRMRINDAS SAIMNIECĪBĀS? Te rudens aršanā iesaistīti visi pašu saimniecību, kā arī citām organizācijām piederošie kāpurķēžu traktori. Strādā tie nepārtraukti no gaismas līdz gaismai, vismaz 14—16 stundas, diennakti uzarot 6—10 hektārus. Šādu izstrādi var panākt tikai tad, ja uz katra traktora strādā divi mehanizatori. Tur, kur trūkst kadru, šajā darbā jānorīko traktoristi, kas strādā uz rītenstraktoriem, kuriem pašlaik nav vajadzīgās slodzes.

Pareizi rīkojas tajās saimniecībās, kur ar valdes lēmumu vai direktora pavēli katram kāpurķēžu traktoram noteikts darba apjoms un termiņš, bet par uzdevuma izpildi laikā un labā kvalitātē mehanizatoriem paredzēta prēmija, kolhozos pat progresīva papildus apmaksā. Ieteicams traktoristiem par plāna izpildi izsniegt arī vērtīgas balvas.

Labu piemēru netrūkst arī mūsu rajonā. Mežāres padomju saim-

Ne tikai uzstādīt prasības

Ziema jau pie durvīm, bet kolhoza «Komjaunietis» lopu fermu izskats neliecina, ka šeit ļaudis būtu īsti centušies tās savest kārtībā pirms sala iestāšanās.

— Darām, ko varam, remontējam. Tikai nu jau ceturto dienu gateris nestrādā, nevaram sagatavot būvmateriālus. Būs materiāli — strādāsim, — stāsta būvbrigadieris I. Vasiljevs.

Izrādās, ka gatera klusēšanas iemesls tas, ka no ierindas izgājis tā darbinātājs traktors. Kad to labos, nav zināms. Pa šo laiku būvbrigādes ļaudis būtu varējuši sākt lopu iestiekšanu, kas nepieciešama visās lopu novietnēs. Taču arī šie darbi kavējas, jo nav laikā iegādāti stikli. Materiālu trūkuma dēļ nav salabota grīda cūku novietnē «Pipji» un jumts govju kūti «Lejasbeitāni».

Jau pavasarī «Kālnabeitānu» govju novietnē uzstādīja mehāniskās slaukšanas un automātiskās dzirdināšanas caurules, taču vēl pašlaik nekas vairāk te nav veikts. Mehānismi klusē.

— Pagājušo ziemu mocījāmies, nesot ūdeni no akas. Kas gan lai saskaita tos spaiņus, ko sanesām ar rokām! Kā būs šogad? Ziemā var iestāties kuru katru dienu, bet kūti ūdens kā nav, tā nav, — norūpējusies stāsta Antonija Jasmāne.

Kolhoza valdes priekšsēdētājam b. Abiljevičam vajadzēja pastiegt mehānizācijas darbus šajā fermā. Izslaukumi rudens periodā te krietni vien kritušies, tāpēc lopu dzirdināšanas nokārtošanai ir ļoti svarīga nozīme.

Vēl sliktāks stāvoklis ar govju dzirdināšanu ir «Lejasbeitānu» govju novietnē. Šeit slaucējam nākas nest ūdeni no upes. Pie kūts aka gan ir, taču tā nav lietojama. Nu jau kuro gadu kolhoza valde solās to salabot. Tomēr solījumi tā arī palikuši tikai solījumi.

Jau pērnziem caur vecā jumta sadrupušaīdām skaidām vējš dzina sniega vālus uz kūts griestiem, bet šogad jumts pavisam sabīzījis. Lietainās dienās ūdens sūcas caur kūts griestiem un bojā tos.

— Ja būs materiāli, uzliksim jau-

nu jumtu, — mierīgi stāsta būvbrigadieris.

— Citās lopu novietnēs vēl sliktāks stāvoklis, — aizbildinās valdes priekšsēdētājs. Ko teikt par šādu kolhoza vadītāja nostāju? Kur vajadzēja pastiegt lopu mitņu remontu, viņš samierinās ar bēdīgo stāvokli, atstāj pašplūsmā būvbrigādes darbu.

— Kolhoza valde mums uzstāda prasības, zootehnikē izplāno piena ieguvī no kopšanā nodotajām govīm. Bieži dzirdam norādījumus kāpināt izslaukumus. Bet ko dara valde, lai sagādātu mums normālus apstākļus produkcijas ieguves palielināšanai? Tikai tukši solījumi, — sarūgtināta saka lopkope Aleksandra Gūtmane.

Viņa kopā ar 85 gadus veco māti apkopj un ar rokām slauc 32 govīs. Kā lai slaucējas sirdi nekrājas rūgtums, ja atkal ik dienas būs jāstaigā garām akai uz upi pēc ūdens?

Par iemesliem, kāpēc kolhozā zemi izslaukumi, valdes priekšsēdētāja vietniekam b. Štanam spriedums ātrs:

— Slikti kadri. Nomainām slaucējas, taču nākamā nav labāka par iepriekšējo.

Tas tikai vēlreiz apliecina, ka kolhoza vadība negrib ielūkoties lopkopju ikdienā, negrib redzēt, kādos apstākļos viņiem jāstrādā un jādzīvo.

Slaucēja b. Gūtmane dzīvo ļoti sliktā dzīvoklī, kur vajadzīgs nopietns remonts. Pašreizējā izskatā telpas apdzīvošanai nav derīgas, taču te dzīvo cilvēki, saimniecības kopas darba darītāji. Māte arī slaucēja, kopj govju grupu, vīrs Haralds strādā par piekabinātāju, ģimenē ir trīs bērni, no kuriem mazākajam tikai divi mēneši. Slaucēja vairākkārt griezusies ar lūgumu valdē, lai izremontē dzīvokli. Sals jau pie durvīm, bet būvbrigādes vīri kavējas.

Kolhoza valde aizmirsusi veco patiesību, ka, lopkopības produktu ražošanas plānu izpildei vajag ne tikai uzstādīt prasības, bet arī sagādāt lopkopjiem nepieciešamos darba un sadzīves apstākļus.

Z. BABAKOVA

Saimniecības augšupejai

Vairāk nekā desmit gadu nestrādāts par slaucēju, ik gadus kāpinot izslaukumus, un tas panākts, atdodot visus savus spēkus un pieredzi. Lūk, kas raksturo Zelmās Liepiņas darbu. Šā gada deviņos mēnešos viņa izslaukusi no katras savas grupas govs 2763 kilogramus piena. Ganības kļuvušas nabadzīgas, zāle šur tur sākusi dzeltēt, bet vietām kailajās norās ligojas tikai asie zāļu ciņi. Taču Zelmāi arī tagad pilnas slaucenes piena. Vidējais izslaukums no grupas govīm dienā ir 8—10 kilogrami. Tas pašreizējās sliktajās ganībās apstākļos panākts tikai ar rūpīgu darbu, nežēlojot lieku soli brūnaļū barošanā un kopšanā. Atgriežoties no ganībām mājās, lopus vienmēr sagaida pilnas siles zaļbarības — āboliņa atāls, biešu lapas.

Biedres Liepiņas darbā raksturīgs tas, ka viņa cīnās par to, lai izslaukumi būtu vienmērīgi visu gadu, nepieļaujot to krasu samazināšanos ziemas periodā.

Biržu kolhoza zootehniķis

Bezrūpība nevietā

Beidzas ganību periods. Šodien jau visam jābūt kārtībā, lai lopu turēšana kūti noritētu bez traucējumiem un produktivitāte nekristos. Tur, kur rūpīgi saimnieki, visi priekšdarbi laikus paveikti. Kolhozā «Uzvara» šādu saimnieku acimredzot nav — te vēl lopu kūti turēšanai tikpat kā nekas nav sagatavots.

Kolhozam ir 28 lopu novietnes, tai skaitā — 22 produktīvo lopu kūtis. No tām kārtībā ir tikai astoņas, pārējām vajadzīgs lielāks vai mazāks remonts. Rupmaņu slaucamo govju novietnē jāliek grīda, jālabo logi. Pagaidām darīts nav nekas.

Pavisam bēdīga aina paveras Rubenū vailas cūku novietnē. Te izvietotas 17 vailslīnices. Kopēja Vera Dudenīča vienkārši nezina, ko iesākt.

— Lai kā cenšos, sivēni iet bojā, oktobrī vien nobeidzās 10, — viņa stāsta. — Lūk, vai tad tādos apstākļos var saglabāt metienus? — kopēja norāda uz izlūzušajiem grīdas dēļiem, zem kuriem pa milzīgajām spraugām redzama īsta vircas sliktība.

Pie novietnes amatnieki nestei-

dzīgi rosās barības virtuves jaunbūvē. Vecā, kas atradās kūts stūrī, sagāzusies jau sen, un vēl pavasarī nolēma celt jaunu — blakus novietnei. Nolēma gan laikus, bet celt sāks nupat, kad ziema durvju priekšā. Plīts gata, va, un cūkkope jau rosās pie tās, bet sienu un grīdas ēkai vēl nav, jumts uzlikts pa pusei. Būvdarbiem gals nav redzams. Amatnieki sūdzas par materiālu trūkumu. Pašiem jāzāģējoņi dēļi, šīfera naglu arī neesot. Var redzēt, ka būvbrigadieris Jānis Galviņš ir bezrūpīgs saimnieks — kokmateriālus taču varēja sagatavot jau sen. Tad šodien nevajadzētu lieki kavēt laiku.

Rubēnos būvdarbi tāpat ieilguši, bet remontu gaida vēl daudzas novietnes. Kad būvbrigāde ķersies pie tām? Tādos tempos strādājot, laikam pienāks pavasaris. Amatnieki ir ļoti atalgoti — kolhoza valde viņiem noteikusi augstu darba samaksu, taču steigties viņiem nenāk ne prātā — nostrādā 7—8 stundas un met mieru.

Kolhoza valde ne reizes nav apspriedusi jautājumu par gatavošanas lopu izmitināšanai ziemā.

Par to nav interesējies arī partijas pirmorganizācija. Komjaunatnes pirmorganizācija ieplānojuši oktobrī sariņot reidu lopu novietņu pārbaudei, bet atliek šo pasākumu uz pašām mēneša beigām. Valdes priekšsēdētājs b. Ģiedris labi zina, cik bēdīgs stāvoklis ar lopu novietņu remontu, bet, kad zootehnikē Dzidra Rubene prasa no viņa enerģisku rīcību, vienaldzīgi atmet ar roku:

— Gan paspēsīm.

Bažas rada lopbarības krājumi, kas «Uzvarā» nav lieli. Rupjās barības ir tikai puse no vajadzīgā daudzuma, skābarības — 80 tonnu. Vēl 60 tonnas liekšot no cukurbietu lapām. Stāvoklis bēdīgs, taču salmu kaudzes sakrautas nevērīgi, izjukušas. Lopbarība bojājas, lai gan tās jau tā maz. Pie jaunās govju fermas šķūnim durvis izlauztas. Vai tā rīkojas labi saimnieki?

Ziema negaidīs. Tā atnāks, nerēķinoties ar neizdarīgiem vadītājiem. Tāpēc jāpateidzas, jārikojas enerģiskāk.

R. KĻAVA

Par jauniešu

lepnumu

Kad viņi pienāca klāt, visi aplūksa un jutās neomulīgi. Bija tā, it kā kāds būtu nospļāvis uz tīri izmazgātas grīdas. Pazu- da viss rudenīgi saulainās dienas iespaids.

Mēs stāvējām pie kuģīša pietu- ras Daugavmalā un runājām par to, ka drīz varēsim uz mūsu pil- sētas otro krastu aizbraukt auto- busā pāri jaunajam tiltam, ka amerikāņu agresija Kubā noteikti neizdosies, ka lieliskais rudens dos iespēju novākt ražu, ko aizkavēju- si vasara...

Tad ieradās viņi, un saruna ap- klusa. Dažs no stāvētajiem sā- ka lūkoties sānis, jo jutās neērti, bet citi skatījās abiem atnācējiem tieši virsū un klusībā smējās: ir nu gan pāris!

Viņš bija drusku iereibis jauns bārdainis, kam katrā ziņā gribē- jās kļūt ievērojamam. Skāji un lielīgi, visiem dzirdot, viņš savai draudzenei stāstīja par kaut kā- diem «čomiem», par paziņanos ar «ievērojamu» cilvēkiem, par to, cik viņi notērējuši pagājušo un aizpagājušo reizi restorānā.

Meitene staroja un nezināja, kā vien izrādīt savu maigumu: te viņa nolieca kupli «uzkasīto» frizūru draugam pie pleca, te ieskatījās acīs...

Viņi jutās ērti un labi, nepievēr- sa vērību tam, ka apkārt ir citi cilvēki un ka viņi nebūt nav pasau- lē paši galvenie. Abi izturējās tā, it kā būtu izkāpuši no kādas mazliet nekautrīgas ārzemju fil- mas ietvariem, par kuru afišā rak- stīts: «Bērniem līdz 16 gadiem aizliegts...»

Vai viņus interesēja jaunais tilts, raža un notikumi Kubā, ne- varēja zināt.

Skaidrs bija tikai tas, ka jau- neklim patika vaigubārda, kādu nēsā Kubas vīrieši, bet viņš, diem- žēl, nezināja, ka tur to atļaujas valkāt tikai vīri ar izcilām no- pelnēm — paši drosmīgākie, biju- šie cīnītāji, ka tā ir revolūcijas dalībnieka zīme, un apkaunot ne- vienam to netauj.

Bet meitene bija aizmirsusi, ka mūsdienu sievietes vērtību nosaka darbs, nevis koķetērijas māksla, ka meitene zaudē pusi no sava skaistuma un visu lepnumu, ja liek par sevi sacīt: «Puķīte, kas gaida, lai to aplido.»

Daudz un bieži ir runāts un rakstīts par meitenes lepnumu, bet ka tā arvien vēl par maz, teiks katrs, vērtīgi ielūkojies jau- niešos.

«Bet kāpēc tiem, ko dzīvē šodien vadāt, Ir lepnuma tik maz un glēvuma tik daudz.»

«Vēstulē skolotājam» jautā Ojārs Vācietis ne tikai pedagogiem, bet arī vecākiem, darba kolektīviem, sabiedrībai un pat pašiem jaunie- šiem. Jā, kāpēc? Parunāsim par to mazliet.

Lūk, māsas K. Viņas nāk no vienkāršas un darbīgas ģimenes. Māte, kas viena pati izaudzinājusi pulciņu bērnu, tagad izskatās glu- zi sagurusi. Taču kaulu sāpju saraufās rokas vēl tikpat rosigas kā agrāk: apkopj dzīvokli, strādā dārzā, mazgā veļu, gatavo ēdienu. Meitas šajos darbos neredz. Krāš- ņi uzposušas — spilgtos tērpos un uzkrītošās frizūrās, krietni iz- krāsojušās, sevišķi izsmalcinātā, li- ganā gaitā viņas, cieši raudzīda- mās pretimnācēju sejās, bieži pa- staigājas pa ielām — acīm redzot meklē sev vīrus. Paļaudamās instinktam un piesavinādamās šīs īpašības, viņas pazaudē visu, ko sauc par meitenes lepnumu. Tas viss izzustu pats no sevis, ja šīs jaunietes sāktu apmeklēt vakarsko- lu vai neklātienē punkta konsul- tācijas. Nevienai no viņām taču nav vidējās izglītības. Rosīgs garīgais darbs aizpildītu tukšos vakarus, zināšanas veidotu gaumi un mēra sajūtu.

Protams, gadās, ka arī skolā ne visam spēj izsekot biedru kolekti- va un audzinātāju acīs.

Tā kādu vakaru savu vecāku dzīvokļa priekšā pastaigājās šāds «sudrabkāznieku» pāris — viņš lē-

nā, cienīgā gaitā, rokas kabatās sa- bāzis, viņa iekērusies elkonī — maiga un uzmanīga. Viss jau būtu lieliski, ja tikai viņš un viņa nebūtu 10. klases skolēni, kad vienam 17 gadu, otram 16.

Kādi vajadzētu būt šādi pus- audžu draudzība?

Tai vajadzētu pamatoties uz ro- sigu darbu: debatēm par izlasītām grāmatām, ekskursijām uz muzeju, savstarpēju palīdzību mācībās, ko- pīgu sabiedrisko darbu skolā. Jā- būt arī pastaigām, tikai šini vecu- mā pavisam neder iekēršanās el- konī.

Zināms, ka šajos jautājumos galvenā noteicēja ir meitene: viņa ir tā, kas draudzības attiecībās pir- mā diktē mēra sajūtu. Pavadijis savu partneri mājās pēc koncerta vai deju vakara, puisis bieži vien, pie vārtiem atvadījies, netiek prom. Kaut arī negribas šķirties, meite- nei būtu jāsaņem un jāiet.

Pavisam nepatīkamu iespaidu par daudzām mūsu pilsētas jau- niešiem rada ieskatīšanās kultūras namu un klubu deju vakaros.

Sliktu noskaņu rada Krustpils stacijas dzelzceļnieku klubs, kur daudz iedzēršu puīšu un negau- mīgi, pat piedauzīgi, apģērbusos un safrizējušos meiteņu, kas ir uz- kritoši skaļas un izaicinošas. Tā nav kultūras iestāde, bet vieta, kur sakuplo netikumus un kur sabirst putekļos kādreiz kaut kur veiktais jaunatnes audzināšanas darbs.

Liekas, ka sen būtu laiks likvi- dēt vienveidīgos sarīkojumus, par kuriem afišā vēstī tikai viens vārds: «Dejas». Ir vēl daudz tā- du jauniešu, kam raksturs gluži kā vasks, nevajag nemaz daudz dubļu, lai no cilvēka iznāktu ga- rīgs kroplis. Tie jāaudzina nemi- tīgi un noteikti tur, kur viņi pul- cējas, tas ir, klubā. Deju starplai- kā vajadzīgas īsas lekcijas par dejošanas kultūru, izturēšanos sa- biedrībā, gaumīgu ģērbšanos un matu sakārtojumu. Kāpēc nesa- rikot īsu aptauju par tēmatu: «Kur tu mācies?», kāpēc nerīkot saisto- šus vakarus par godu jauniešiem — darba pirmrindniekiem, kāpēc kā katru sarīkojuma obligātu piedevu neorganizēt sienas avīzi, kur katrs vakara dalībnieks ierauga sevi ist- tajā gaismā — kārtīgie, darbīgie izpelnās atzinību, bet cilvēki bez lepnuma — nosodījumu?

Ne jau velti mēdz sacīt, ka kat- rai lietai esot divas puses. Tā ir arī šoreiz. Mūsu jaunā paaud- ze, kas augusi daudz vieglāk nekā visas iepriekšējās, par daudz pie- radināta pie tā, ka par atsevišķu cilvēku slinkumu, izlaidību vai gaumes trūkumu vaino citus — skolu, komjaunatnes organizāciju, sabiedrību. Daudzi nejutās atbil- dīgi ne par ko, atļaujas visu un saka: «Ko jūs gribat? Es daru, kā man patīk. Brīvība!» Viņi tišām apsmēj vārdus — lepnums un cilvēka cieņa. Nevis viņu vie- tā aiz kauna nolaist acis, bet pa- griezties tieši pretī un pajautāt va- jadzētu:

«Kas jums devis tiesības ar savu izturēšanos un izskatu smieties par mūsu morāles kodeksu un cil- vēkiem? Ja esi kļūdījies aiz ne- zināšanas, mēs tev piedosim, bet tišu ākstīšanos un izlaidību nepie- lausim.»

L. KUŽANE

Skolēni, esiet pieklājīgi arī autobusā!

Braukšanā ar autobusiem mūsu skolu audzēkņiem ir lielas priekš- rocības — vienmēr viņi tiek uz- ņemti autobusā, laikā saņem mē- nešbiļetes. Tomēr jāsaņem, ka sko- lēnu uzvedība autobusā bieži ir ne- pieklājīga. Pieturās bērni ar joni metas «šturmet» autobusu, nemaz nerēķinoties ar pieaugušajiem. Mē- nešbiļetes ne vienmēr tiek uzrādī- tas. Dažreiz pēc konduktora at- gādinājuma skan neapmierināta, pat rupja atbilde. Jēkabpils 2. vi- dusskolas audzēknis J. Seikstulis uzskiedza: «Se, ņem! Ko tev no manis vajag?»

Nesen Leimaņu tautas nams kopā ar biblioteku organizēja kārtējo mut- vārdu žurnālu. Sevišķi klausītāju uzmanību saīs- tija divas lappuses — par reliģijas jaunumu cil- vēcei un par sadzīves si- kumiem. Atšķirībā no ie- priekšorganizētajiem žur- nāliem katras lappuses tēmatam sniedzām atbil- stošus priekšnesumus. Gatavojoties šim vaka- ram, uzzīmējām plakātu — «Cilvēks zvaigznēm roku sniedz» un iekārtojām grāmatu izstādi «Mainies uz augšu!». Sākumā mutvārdu žurnāla klausī- tājus ar starptautisko stā- vokli iepazīstināja R. Strika un J. Grāvitis. Skolas direktore I. Bige- stāne, izmantojot dažādus uzskates līdzekļus, pa- stāstīja par kosmosa va- roņiem. Tad ciema dar- baļauzu deputātu pado- mes izpildu komitejas priekšsēdētāja V. Pusbar-

niece runāja par saviem iespaidiem katolīcīgo gadskārtējos svētkos au- gustā Aglonas baznīcā. — Bija skaista, saulaina darbdiena, smaržoja žūs- tošais siens, tomēr daudzi ticīgie kolhoznieki šajā dienā devās uz Aglonas baznīcu. Viņi droši vien bija pārliecināti, ka rūpē- jas par savas dvēseles šķīstīšanu, bet nepadomā- ja, cik jaunas sekas tas rada viņu kolektīvajai saimniecībai.

Ieejot baznīcā, ticīgie ziedoja naudu dievmātes tēlam. Daži norēķinā- jās natūrā. Baznīcā bi- ja novietoti vairāki gal- diņi, uz kuriem krājās nau- da. Protams, ilgi nauda tur nestāvēja, jo regulāri to savāca baznīcas kalpi. Vienā no nišām pieņēma grēksūdzi. Arī te izvei- dojās gara rinda ticīgo, kas vispirms iemaksāja naudu, lai varētu izsūdzēt grēkus. Bija arī tādi, ku-

riem basas kājas apau- tas ar auklu pārsietās ga- lošās, bet vienalga mak- sāja 3 rubļus, lai tiktu atlaisti grēki. Tas nav izskaidrojams citādi kā ar šo ļaužu prāta tumsī- bu, — stāstīja V. Pusbar- niece.

— Spilgti atmiņā iespie- dies skaits, — viņa turpinā- ja, — kā baznīcēni skūpstī- ja Jēzus tēlu. Cits vecs, cits jauns, slimie un vesē- lie, pat mazi bērni — visi skūpstīja iestikloto bildi. Jājautā, kur palikusi šo cilvēku apziņa? Vai tie- šām viņi nesaprot, ka tas ir labākais ceļš dažādu lipīgu slimību izplatīša- nai? Tās ir reliģiskās morāles dogmas, kas šiem ļaudīm liedz padomāt ar skaidru prātu. Tiem vienalga, kādu līlekšu ka- batās ieslid viņu godīgi pelnītā nauda.

Pēdējā lappusē skolotā- ja b. Krūmiņa runāja

par dažādiem «sadzīves sīkumiem».

— Vai tas ir sīkums, ka daļa mūsu jauniešu neinteresējas ne par ko? — viņa jautāja. — Vai tas ir sīkums, ka J. Rusiņš un citi jaunieši ierodas tautas namā iereibuši? Varbūt pāris glāzītes tie- šām var uzskatīt par si- kumu, bet, kā mēs zinām, no mazā veidojas lielais. Skolotāja runāja arī par «sīkumiem» ģimenē:

— Ja sieva nerūpējas par savu ārejo izskatu, staigā netīrā priekšautā, vīrs diēnām nav nosku- vies, — varbūt tos var uzlūkot par sīkumiem, bet dažreiz tie var novest ģi- meni pie sairuma.

Mutvārdu žurnāla no- beigumā parādījām Gaļ- kovska viencēlienu «Dzi- ves sīkumi».

V. PURENIŅA,
Leimaņu ciema bib- liotēkas vadītāja

Atkal dzimtajā pusē

Attēlā: Burgun-Madžaras padomju saimniecības skolas pio- nieri ar interesi klausās vecā kazaka Ilariona Guseva stāstījumu par dzīvi svešumā.

V. Ziemeļim — labākais rezultāts

Jēkabpils jaunajā mežā notika rajona krosa sacensības, kurās piedalījās 180 fizkultūriešu no 18 ko- lektīviem. Vidusskolu grupā ne- gaidīti uzvarēja Pļaviņu II vidus- skolas komanda, atstājot 2. vietā Jēkabpils II vidusskolu un 3. — Pļaviņu I vidusskolas fizkultūrie- šus. Astoņgadīgo skolu grupā uzvarēja Zāles skola. Tikai pa vienam kolektīvam piedalījās uzņē- mumu un padomju saimniecību grupas — Līvānu antibiotiķu rūp- nīca un Druvu padomju saimniecī- ba.

Sacensībās tika sasniegti astoņi II sporta klases, 25 trešās un 39 jaunatnes klases rezultāti.

Meitenēm 300 m distancē uzva- rēja Pļaviņu II vidusskolas fizkul- tūriete R. Stepanova — 51,0 sek., bet 500 m — 3. vidusskolas pārstā- ve I. Jankovska — 1 min. 29,7 sek. 1000 m sievietēm visātrāk veica A. Matisona no antibiotiķu rūpnīcas — 3 min. 54,5 sek.

500 m distancē zēniem ātrākais bija G. Celmiņš — 3. vidusskola — 1 min. 21,3 sek. 1000 m jauniešiem V. Ziemeļis veica 2 min. 45,8 sek., uzrādot absolūti labāko rezultātu. Sajā distancē vīriešu grupas uzva- rēja A. Palkavnieka sniegums — 2 min. 47,2 sek. 3 km skrējienā par uzvarētāju kļuva V. Blunovs — 9 min. 48,5 sek. 2 km soļojumā zē- niem labākais bija Jēkabpils II vi- dusskolas pārstāvis M. Borodu- lins — 10 min. 36,9 sek. 5 km jauniešiem visātrāk veica Biržu internātskolas pārstāvis J. Plo- nis — 25 min. 27 sek., bet vīriešu grupā uzvarēja G. Udovskis no antibiotiķu rūpnīcas — 25 min. 11 sek.

Vadoties no uzrādītajiem rezul- tātiem, tiks sastādīta rajona ko- manda, kas 4. novembrī Rīgā pārs- tāvēs mūsu rajonu republikas krosa finālā.

A. JANOVSKIS

STAVROPOLES NOVADS. Ne- sen no Turcijas uz Padomju Savie- nību atgriezās liela grupa krievu kazaku — pārcelotāju. TASS ko- respondents apmeklēja Levokumas un Burgun-Madžaras padom- saimniecības, kur kazaki apmetu- šies uz pastāvīgu dzīvi. Padomju saimniecības strādnieki silti uzņē- ma tautiešus savā saimē, sagādāja viņiem darbu un dzīves vietu, iz- rādīja sirsniņu gādību un rūpes.

Stavropoles plašajās druvās katrs atradis sev piemērotu nodarboša- nos. Kazaki pieraduši pie darba, bet strādāt savā dzimtajā zemē ir tūkstoškārt patīkamāk nekā svešat- nē. Pārcelotāju bērni jau mācās pa- domju skolā. No jaunās paaud- zes negrib atpalikt arī sirmgalvj, kuri visu dzīvi nav pazinuši ne burtu. Arī viņi tagad kopā ar mazbērniem ķērušies pie ābece. Kazakiem sākusies jauna, laimīga dzīve.

Tagad pār vinogu plantācijām kur strādā pārcelotāji, kopā ar n- najām kazaku dziesmām skan jau- nas, kuras viņi iemācījušies pa- zaudētājā un no jauna atgūtājā dzimtenē. Prieks un likme val- da padomju saimniecības parkos, kur pēc darba atpūšas sabraukušie jaunieši. Bet sirmie tautieši da- lās ar viņiem gūtajos iespaidos, domā par nākotni, par kuru tagad viņi var būt mierīgi.

TASS

Redaktore B. IKLAVA

Dzīlās sērās paziņojam, ka š. g. 22. oktobrī miris ilggadē- jais autobusu stacijas darbinieks OTTO JĀNA d. RAZAVSKIS

Izsakām līdzjūtību mirušā ģi- menei.

11. ATK autobusu stacijas kolektīvs

Viesītes invalīdu namam vāja- dzīgi:

māsa-saimniece,
traktorists-laukstrādnieks.

Pieteiktis personīgi vai pa tāl- runi Viesīte 26.

Aviže iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālruni: redak- toram — 2342, redaktora vietnieciņam un sekretārei — 2262, redaktora vietnieciņam — lauksaimniecības nodaļas vadītājam — 2502, partijas un komjaunatnes, kultūras un skolu nodaļu vadītājiem — 2340, tie- šais vads tālsatiksmē — 7. Redakcija: Jēkabpils, Brīvības ielā 212. «Падомью Даугава» — газета ЦК КП Латвии и Совета Мини- стров Латвийской ССР в зоне Екабпилского территориального производственного колхозно-совхозного управления.